

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17736/2022
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верољуб Миљковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 13541/20 од 18.03.2022. године, у седници већа одржаној 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 13541/20 од 18.03.2022. године у делу којим је потврђено решење Трећег основног суда у Београду П 6126/16 од 25.05.2020. године о одбацивању предлога тужиоца за понављање поступка.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 13541/20 од 18.03.2022. године у делу којим је потврђено решење Трећег основног суда у Београду П 6126/16 од 25.05.2020. године о одбацивању ревизије тужиоца против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 655/19 од 18.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 13541/20 од 18.03.2022. године у делу којим је потврђено решење Трећег основног суда у Београду П 6126/16 од 25.05.2020. године о одбацивању ревизије тужиоца против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 655/19 од 18.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 655/19 од 18.09.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 6126/16 од 12.01.2018. године којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете износ од 30.000,00 динара, на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова на име повреде угледа, части, слободе и права личности износ од 100.000,00 динара и на име правичне накнаде за страх износ од 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 12.05.2014. године до исплате, и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка, а тужилац ослобађа од плаћања судских такси у овом спору.

Решењем Трећег основног суда у Београду П 6126/16 од 25.05.2020. године, одбачена је ревизија тужиоца поднета том суду 25.02.2020. године као недозвољена. Решењем истог суда П 6126/16 од 25.05.2020. године одбачен је предлог за понављање поступка тужиоца поднет том суду дана 08.04.2020. године као недозвољен.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 13541/20 од 18.03.2022. године одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и оба решења Трећег основног суда у Београду П 6126/16 од 25.05.2020. године су потврђена.

Против правноснажног решења другостепеног суда, тужилац је преко пуномоћника адвоката благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивом на члан 404. став 1. и 420. став 4. ЗПП, с тим што је одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП предложио ради уједначавања судске праксе.

Врховни суд је утврдио да је на основу члана 420. став 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23) ревизија тужиоца дозвољена против решења другостепеног суда којим је потврђено решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка. Стога, овај суд је применом члана 408. у вези члана 420. став 6. ЗПП у том делу испитао побијано решење и нашао да ревизија тужиоца није основана.

У конкретном случају, предлог за понављање поступка суду поднет 08.04.2020. године је одбачен као недозвољен, применом члана 430. став 1. и члана 85. став 6. ЗПП, јер је тај ванредни правни лек тужилац поднео лично, односно није изјављен преко пуномоћника адвоката.

Тужилац неосновано ревизијом оспорава одлуку суда у погледу примене наведених норми процесног права.

Предлог за понављање поступка странке која није адвокат не може се оснажити и постати дозвољен накнадним достављањем пуномоћја за адвоката, уз жалбу изјављену против решења којим је тај ванредни правни лек одбачен. Одредбом члана 85. став 6. ЗПП изричито је прописано да странку у поступку по ванредним правним лековима мора да заступа адвокат. То је императивна одредба којом се странкама законом одузима постулативна способност. У том случају странка мора имати пуномоћника који је адвокат. Једино предлогом за понављање поднетим од стране адвоката са својством пуномоћника може се иницирати поступак по том ванредном правном леку. Предлог поднет од стране неовлашћеног лица не може се накнадно оснажити, нити постати дозвољен након донетог решења о одбацивању. Ово, пре свега зато што се свако обраћање суду подношењем ванредног правног лека може правно ваљано извршити само путем поднесака сачињених и поднетих суду од стране овлашћеног пуномоћника адвоката, а само изузетно то може учинити и странка лично која је адвокат. У супрот изнетом, истицани наводи тужиоца остају без утицаја.

Из изнетих разлога, оцењено је да у овом делу ревизија тужиоца није основана и применом члана 414. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Одлучујући о дозвољености ревизије против дела решења другостепеног суда који се односи на одбацивање ревизије тужиоца против правноснажне пресуде, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге тужиоца за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе.

Тужилац ревизијом оспорава одлуку другостепеног суда у погледу примене норми процесног права, и то порешним тумачењем о дозвољености ванредног правног лека у ситуацији када није изјављен од стране пуномоћника адвоката. У овој правној ствари поднесак ревизије против другостепене пресуде тужилац је потписао својеручно, означен именом и презименом као подносилац ревизије, а на предњој страни истог ревизијског поднеска стављен је печат и потпис адвоката Верољуба Миљковића из Исти је случај и са поднеском предлога за понављање поступка који је тужилац потписао својеручно, а на предњој страни стављен је печат адвоката Ивана Стевића. Пуномоћја нису била приложена. У ситуацији када ревизија против правноснажне пресуде није изјављена преко пуномоћника адвоката и података нема да је странка подносилац ревизије адвокат, услова није било за другачију оцену о дозвољености ревизије.

Одредбом члана 29. став 5. Закона о адвокатури („Службени гласник Републике Србије“ број 31/11 и 24/12) је прописано да је адвокат дужан да на сваку исправу, допис или поднесак који је саставио стави свој потпис и печат. Стављањем потписа и печата адвоката на поднесак састављеног ванредног правног лека, адвокат не стиче својство пуномоћника странке. Печат и потпис адвоката на првој страни поднеска ванредног правног лека потврђује да је адвокат саставио ванредни правни лек, што није довољно за оцену о дозвољености тог ванредног правног лека, већ се захтева да је ванредни правни лек изјављен од стране пуномоћника адвоката, дакле адвоката пуномоћјем овлашћеног за заступање странке. Одредбом члана 85. став 7. ЗПП, прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је странка адвокат. Пропуст у овом погледу има за последицу недозвољеност изјављеног ванредног правног лека, што је изричито прописано одредбом члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, која се не може отклонити накнадним достављањем пуномоћја, након што је ванредни правни лек већ одбачен донетим решењем суда као у овом случају. Зато ревизија тужиоца против правноснажне пресуде изјављена и потписана лично није дозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, јер није изјављена преко пуномоћника адвоката, управо као што су и нижестепени судови правилно закључили.

Имајући у виду да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права и да се применом овог института не могу разматрати процесна питања, на која се указује наводима ревизије,

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП и одлучио као у ставу другом изреке, на основу става 2. истог члана.

Испитујући дозвољеност ревизије против наведеног правноснажног решења, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 4. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, ставом 2. да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а ставом 3. прописано да је ревизија увек доозвољена против решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије изјављене против правноснажне пресуде у споровима у којима би ревизија била дозвољена.

У конкретном случају ради се о спору мале вредности. Тужба ради накнаде штете поднета је 19.12.2016. године. Вредност предмета спора је 230.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Према члану 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП искључено је право на ревизију против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности.

Из изнетих разлога, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП, одлучио је као у ставу трећем изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић